

A Fővárosi Ítéltábla dr. **L. Cs.** ügyvéd által képviselt I. rendű, dr. Mészáros Zsolt ügyvéd által képviselt II. rendű felpereseknek a Szabó & Szomor Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen társasági határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. június 21-én kelt 11.G.40.587/2013/14. számú ítélete ellen a felperesek által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. és a II. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 20.000,- (Húszezer) Ft + áfa másodfokú ügyvédi munkadíjat.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a Cg.01-09-..... cégjegyzékszámú bejegyzett alperesi gazdasági társaságnak a felperesek tagjai, képviselői **Sch. J.**, **K. I.**, az I. rendű felperes és **K. P.** ügyvezetők együttesen jogosultak.

A 2012. november 6-án kelt meghívóval **Sch. J.** és **K. P.** ügyvezetők 2012. november 21. napjára összehívták az alperes taggyűlését, az 1-9. pontokban felsorolt napirendi tárgykörökben. A megismételt taggyűlés időpontjaként 2012. november 26. napja került megjelölésre.

A 2012. november 26-i megismételt taggyűlés megtartásra került, azon a felperesek meghatalmazott képviselőik útján megjelentek. Az I. rendű felperest dr. **L. Cs.**, a II. rendű felperest dr. **B. L.** ügyvéd képviselte meghatalmazás alapján.

A taggyűlésről készült jegyzőkönyvben rögzítettek szerint az 5-8. számú napirendi tárgykörökben meghozott 8/2012. (11.26.) számú határozattal a tagok döntöttek a társaság jegyzett tőkéjének, törzstőkéjének felemeléséről (annak mértékéről, módjáról, végrehajtásáról, a résztvevő személyekről).

A jegyzőkönyv rögzítette, hogy a törzstőke emeléssel kapcsolatos napirendi tárgykörökben a felperesek meghatalmazottjai felszólaltak, nyilatkozatot tettek. Az I. rendű felperes képviselője bejelentette az általa képviselt tag részvételi szándékát a

tőkeemelésben, azt is, hogy amennyiben a taggyűlés elhatározza a tőkeemelést, sérelmezi elsőbbségi jogának kizárását. A II. rendű felperes meghatalmazottja is bejelentette, hogy az általa képviselt tag gyakorolni kívánja elsőbbségi jogát a tőkeemelésben, továbbá azt is, hogy mivel a tárgykörben egy határozat hozatalára kerül sor, abban a II. rendű felperes támogatólag nem vesz részt.

A taggyűlési jegyzőkönyvet **Sch. J.** ügyvezető jegyzőkönyvvezetőként, valamint dr. **Sz. N.** tag jegyzőkönyv-hitelesítőként aláírta.

Az I. rendű felperes meghatalmazottja részére 2013. január 30-án került megküldésre elektronikus úton a 2012. november 26-i megismételt taggyűlés jegyzőkönyve.

A felperesek a 2013. február 19-én benyújtott, a 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 45. §-ára alapított keresetükben az alperes 2012. november 26-i taggyűlésének 8/2012. (11.26.) számú határozata hatályon kívül helyezését kérték, annak jogsértő volta miatt. Az elsőfokú eljárás során pontosított keresetük szerint a 9/2012. (11.26.) számú taggyűlési határozatot kérték hatályon kívül helyezni.

Arra hivatkoztak, hogy a keresettel támadott társasági határozat a Gt. 154. §-ába, 156. §-ába, 153. §-ába, valamint a 9. §-a alapján alkalmazandó Ptk. 4. § (1) bekezdésébe, 5. § (1)-(2) bekezdéseibe ütközik, továbbá sérti a társasági szerződés 8.7. pontjában előírtakat is.

Előadták, hogy jegyzőkönyv-hitelesítőnek nem az I. rendű felperes meghatalmazottja által indítványozott II. rendű felperesi meghatalmazott került megválasztásra a perbeli taggyűlésen, hanem **Sz. N.** tag, amely körülmények amiatt van jelentősége van, mert a taggyűlési jegyzőkönyvet csupán 2013. január 30. napján és egyedül az I. rendű felperes képviselője kapta kézhez.

Állították, hogy ekkor vált ismertté előttük, hogy a taggyűlés konkrétan milyen tartalmú határozatokat, milyen szám megjelölésével hozott, így az is, hogy az 5., 6., 7., 8., napirendi tárgykörökben összevont határozat született, amely a taggyűlési jegyzőkönyv eredeti példányában 8/2012. (11.26.) számon szerepel, helyes sorszáma azonban 9/2012. (11.26.) lenne. Utaltak rá, hogy az I. rendű felperes meghatalmazottja jelezte a taggyűlésen, hogy egyes napirendi pontok - kellő részletesség hiányában - nem alkalmasak a megtárgyalásra.

A határidőn belüli perindítással kapcsolatban kifejtették, hogy a jogsértő határozatról akkor szereztek tudomást, amikor a taggyűlési jegyzőkönyv megküldésre került részükre. Hangsúlyozták, hogy a felperesek személyesen nem, hanem meghatalmazottjaik útján voltak jelen a taggyűlésen; képviselőik arról tudták tájékoztatást adni számukra a taggyűlést követően, hogy ellenezték a taggyűlésen a per tárgyát képező napirendi tárgykör megtárgyalását.

Hivatkoztak arra is, hogy a 2013. január 30-án megküldött taggyűlés jegyzőkönyv valótlanul tartalmazta a felperesek szavazatát a perrel érintett határozatok tekintetében. A határozat számozásával kapcsolatos elírás is alátámasztja, hogy az alperes számára sem volt világos, hogy konkrétan milyen napirendi pontokat tárgyalt a taggyűlés.

Állították, hogy a taggyűlési jegyzőkönyv kézhezvételéig abban a tudatban voltak, hogy amennyiben az alperes elhatározta a törzstőke felemelését, abban a felperesek is részt vehetnek.

Utaltak a Ptk. 4. § (4) bekezdésére is, hogy az alperes saját felróható magatartására nem hivatkozhat, ennél fogva arra sem, hogy a jegyzőkönyv késedelmes megküldése vezetett a perindítási határidő elmulasztásához.

Mivel az alperes az elsőfokú eljárás során kijavította a perbeli taggyűlés jegyzőkönyvét, az 5-8. napirendi tárgykörben meghozott határozat - 9/2012.(11.26.) - számát, a felperesek keresetüket ennek megfelelően pontosították.

Az alperes az ellenkérelmében elsődlegesen a per megszüntetését, érdemben pedig a kereset elutasítását kérte.

Hivatkozott a Gt. 45. § (3) bekezdésében előírt harmincnapos perindítási határidő elmulasztására, ezért elsődlegesen a per megszüntetését kérte a Pp. 157. § a) pontja, 130. § (1) bekezdés h) pontja alapján, másodlagosan a kereset elkészsége miatt, annak érdemi elutasítását. Kifejtette, hogy a 2012. november 26-i taggyűlésen a felperesek képviselőik útján megjelentek, a határozatokról a taggyűlésen tudomást szereztek, a szubjektív perindítási határidő 2012. december 26-án lejárt, ezért a 2013. február 9-i perindítás elkészt.

Hivatkozott arra is, hogy a taggyűlés összehívása és megtartása jogszerűen, a társasági szerződés rendelkezéseivel összhangban történt.

Az elsőfokú bíróság a 2013. június 21-én kelt 11.G.40.587/2013/14. számú ítéletében a keresetet elutasította, és kötelezte a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 50.000,- Ft + áfa perköltséget.

Határozata indokolása szerint azért találta alaptalannak a keresetet, mert a felperesek elmulasztották a Gt. 45. § (3) bekezdésében előírt harmincnapos szubjektív perindítási határidőt.

Az alperes védekezésére figyelemmel leszögezte az elsőfokú bíróság, hogy a tudomásszerzéssel megnyíló perindítási határidő nem jogvesztő jellegű, ezért nem volt helye a per megszüntetésének a Pp. 157. § a) pontja, 130. § (1) bekezdés h) pontja alapján. Az alperes elévülési kifogása alapján ítéleti döntést igényelt a keresetlevél késedelmes benyújtásáról a 4/2003. számú polgári jogegységi határozat szerint.

Rögzítette, hogy okirati bizonyítékok - a taggyűlés jegyzőkönyve és a jelenléti ív - által igazolt tény volt a perben, hogy a felperesek meghatalmazott képviselőik útján jelen voltak a perbeli taggyűlésen, a per tárgyát képező határozatról, annak tartalmáról a legfőbb szerv ülésén nyomban tudomást szereztek. A Gt. 142. § (1) bekezdésében, 19. § (2) bekezdésében, továbbá a Gt. 9. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Ptk. 219. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezések egybevetésével arra a következtetésre jutott az elsőfokú bíróság, hogy korlátolt felelősségű társaság legfőbb szervének ülésén a tagot képviselő meghatalmazott az, aki a tag nevében gyakorolja a tagsági jogokat, és terhelik a tag kötelezettségei is, ezért a meghatalmazott képviselő tudomásszerzése egyben az őt meghatalmazó tag tudomásszerzését is jelenti a taggyűlésen meghozott határozatokról. Erre figyelemmel a Gt. 45. § (3) bekezdésében előírt szubjektív keresetindítási határidőt a perbeli taggyűlés időpontjától kellett számítani a felperesek esetében. A 2012. november 26-i taggyűlésen meghatalmazott képviselőik útján jelen volt felperesek nyomban tudomást szereztek a támadott határozatról, a tudomásszerzésükkel

megnyílt harmincnapos anyagi jogi perindítási határidő 2012. december 27-én letelt, a 2013. február 19-én benyújtott kereset elkésett.

Megjegyezte az elsőfokú bíróság azt is, hogy a Gt. azzal kapcsolatos kötelező rendelkezése hiányában, hogy a taggyűlési jegyzőkönyv írásba foglalt változatát a tagoknak meg kell küldeni, nem bírt jelentőséggel a jogvita elbírálása során az a körülmény, hogy az I. rendű felperes 2013. január 30-án, míg a II. rendű felperes egyáltalán nem kapta meg a perbeli taggyűlés írásbeli jegyzőkönyvét. Rámutatott továbbá arra is, hogy a perindítási határidő vizsgálatakor nem volt értékelhető az sem, hogy a keresettel támadott határozat sorszáma elírásra, illetve kijavításra került utóbb, mivel az nem érintette a határozat tartalmát.

Az ítélettel szemben a felperesek nyújtottak be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a keresetük szerinti döntés meghozatalát, az alperes taggyűlésének 9/2012. (11.26.) számú határozata hatályon kívül helyezését kérték, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára történő utasítását. Arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan tárta fel, és abból helytelen következtetésre jutott.

A határidőn belüli perindítás tekintetében változatlanul állították, hogy akkor szereztek tudomást a perbeli határozatról, amikor kérésükre, két hónapos késedelemmel megküldte az alperes a taggyűlés jegyzőkönyvét. Ekkor vált előttük ismertté, hogy a taggyűlés konkrétan milyen tartalmú határozatokat, milyen számmal hozott; mindeddig nem voltak tisztában a tervezett törzstőkeemelés pontos mértékéről, végrehajtásának módjáról, a tagok elsőbbségi jogának kizárásáról és annak alperes általi indokáról, a tőkeemelésben kijelölt személyekről. Állították, hogy meghatalmazottjaik csupán arról tudtak tájékoztatást adni számukra, hogy ellenezték a per tárgyát képező határozattal kapcsolatos napirendi pontok megtárgyalását a taggyűlésen, a meghívó nem kellő részletességű megfogalmazása miatt, továbbá tájékoztatást adtak arról, hogy zavaros volt a taggyűlés levezetése abban a tekintetben, hogy a napirendi pontokat tárgyalhatja-e a taggyűlés, amennyiben igen, akkor külön-külön avagy összevontan, illetőleg, hogy a tőkeemelés milyen módon fog megvalósulni. Mivel képviselőik vitatták a napirendi pontok jogszerű tárgyalhatóságát, tájékoztatták a felpereseket arról is, hogy erre tekintettel nem szavazhatták meg a napirendi pontokban szereplő kérdéseket.

Megjegyezték azt is, hogy a taggyűlési jegyzőkönyv kézhezvételével vált számukra világossá az is, hogy a jegyzőkönyvben rögzítettek szerint a felperesek megszavazták a határozatot. Annak ténye, hogy jogi képviselőjük írásbeli jelzésére az alperes kijavította a jegyzőkönyvet, alátámasztja, hogy az alperes számára sem volt világos, hogy konkrétan milyen napirendi pontokat tárgyalta meg a taggyűlés.

Hangsúlyozták azt is, hogy a taggyűlésen jelezték, a törzstőke felemelése esetén gyakorolni kívánják elsőbbségi jogukat, miután világossá válik a tőkeemelés mikéntje és módozata, és azt is, hogy a jegyzőkönyv alapján derült ki számukra, hogy az alperes ügyvezetése kívülálló harmadik személyeket kíván beléptetni a társaságba.

Hivatkoztak arra is, hogy az alperes gyakorlata, miszerint kérésük ellenére sem küldi meg számukra a taggyűlési jegyzőkönyvet, arra irányul, hogy akadályozza,

ellehetetlenítse a felperesek tagsági jogainak gyakorlását, mindez a Gt. 9. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Ptk. 4. § (1) bekezdésébe, 5. § (1)-(2) bekezdésébe ütközik, rendeltetésellenes joggyakorlást jelent. Álláspontjuk szerint az is a Ptk. 4. § (4) bekezdése alá tartozó magatartás, hogy az alperes nem járult hozzá a II. rendű felperes képviselőjének jegyzőkönyv hitelesítővé történő megválasztásához.

Állították ezért, hogy a taggyűlésen történekről való tudomásszerzésüket követően haladéktalanul benyújtották a keresetüket, a per tárgyát képező határozatról a taggyűlési jegyzőkönyv kézhezvételével szereztek tudomást, ekkor kerültek abba a helyzetbe, hogy keresetüket - az objektív határidőn belül - előterjeszthessék.

Változatlanul állították, hogy a 9/2012. (11.26.) számú taggyűlési határozat a Gt. 9. § (2) bekezdésében, 29. § (1) bekezdésében, 153. §, 154. §, 156. §-aiban, valamint a Ptk. 4. § (1), 5. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt rendelkezésekbe és a társasági szerződésbe is ütközik, ezért jogsértő, és megjegyezték, hogy a tényállás ebben a körben nem került feltárára az elsőfokú eljárás során.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helytálló indokaira tekintettel.

A felperesek fellebbezésében foglalt előadással kapcsolatban rámutatott, hogy az elsőfokú eljárásban csatolta a felek között 2013. januárjában folytatott levélváltást, amely igazolta, hogy a felperesek jogi képviselője első ízben 2013. január 25-én kérte a taggyűlési jegyzőkönyv megküldését.

Hangsúlyozta, hogy sem jogszabály, sem társasági szerződés nem tartalmaz előírást a taggyűlési jegyzőkönyv megküldésére, ugyanakkor az alperes a felperesi kérelmet követő harmadik munkanapon megküldte azt a felpereseknek. Megállapítható, hogy nem kívánta korlátozni a felpereseket tagsági jogaik gyakorlásában.

Rámutatott arra is, hogy a jegyzőkönyv így megismert tartalmával kapcsolatosan a felperesek kizárólag a határozat számozását és szavazatukat észrevételezték. Az elírás rövid időn belül kijavításra került, de az nem hatott ki a határozat tartalmára.

A jegyzőkönyv-hitelesítővé választott személy tekintetében hangsúlyozta, hogy arról nem az alperes, hanem - a szavazatok előírt egyszerű többségével - a taggyűlés döntött.

A taggyűlési meghívó 5-8. pontjaiban rögzített napirendi tárgykörökre, a felperesek jogi képviselői részéről a taggyűlésen előterjesztett kérelmekre, az azokra adott részletes tájékoztatásra hivatkozással állította, hogy a tartamában nem vitatott jegyzőkönyv cáfolja azt az állítást, hogy a felpereseknek a jegyzőkönyv megküldéséig nem volt tudomásuk arról, hogy mi a törzstőkeemelés konkrét mértéke, végrehajtásának módja. Állította továbbá azt is, hogy a felperesek tudtak az elsőbbségi joguk kizárásáról és annak indokáról, a tőkeemelésre kijelölt tagok személyéről is.

Álláspontja szerint ezért az elsőfokú bíróság a Ptk. 219. § (1)-(2) bekezdésében foglalt rendelkezések helyes alkalmazásával, helytállóan állapította meg, hogy a felperesek képviselőik útján a taggyűlésen tudomást szereztek a taggyűlésen elhangzottakról. Utalt rá, hogy a felperesi meghatalmazottak taggyűlésen kifejtett aktivitására figyelemmel nincs ok feltételezni azt sem, hogy szavazatukat nem

annak tudatában adták le, hogy a megtárgyalt napirendi pont tartalmával, a határozati javaslattal tisztában voltak.

Eseti döntésekre hivatkozással hangsúlyozta azt is, hogy taggyűlésen részt vevő tag nem mentheti ki a megtámadási határidő elmulasztását a határozat írásbeli közlésének elmaradása miatt.

Utalt arra is, hogy fenntartja a Gt. 9. § (2) bekezdésére, a Ptk. 4. § (1) bekezdésére, 5. § (1)-(2) bekezdésére alapított érveléssel szemben az elsőfokú eljárásban előadott nyilatkozatait.

A felperesek fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szubjektív perindítási határidő vizsgálatával kapcsolatban helyesen állapította meg a tényállást, és helytálló jogi következtetéssel utasította el a felperesek keresetét, annak elkésztése miatt. Helytállóan levont jogi következtetéseit a bizonyítékok okszerű mérlegelésével, megalapozott indokolással támasztotta alá.

A Fővárosi Törvényszék a Gt. 45. § (3) bekezdésében előírt, a határozatról való tudomásszerzéssel megnyíló (szubjektív) perindítási határidőt a kialakult bírói gyakorlat, a 4/2003. számú polgári jogegységi határozat megfelelő alkalmazásával vizsgálta, helyesen tartva szem előtt annak anyagi jogi, illetve elévülési jellegét is. A másodfokú bíróság teljes terjedelmében osztotta az elsőfokú ítélet jogi indokolásában foglaltakat.

A fellebbezéssel kapcsolatban a Fővárosi Ítéltábla arra mutat rá, hogy a határozatról való tudomásszerzéssel megnyíló perindítási határidő vizsgálatakor, a Gt. 142. § (1) bekezdésében és a Gt. 9. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Ptk. 219. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezések együttes, egymással összhangban való alkalmazásával is helytállóan járt el az elsőfokú bíróság. Jogi álláspontjával, miszerint a legfőbb szerv ülésén meghatalmazott által képviselt tag tudomásszerzése bekövetkezik a taggyűlésen jelen levő képviselője útján, a másodfokú bíróság teljes egészében egyetértett. Csupán arra mutat rá, hogy az előzőekben felhívott jogszabályi rendelkezések eltérő értelmezése azt jelentené, hogy tag meghatalmazottjának eljárása korlátozott lenne a legfőbb szerv ülésén, a tag személyes joggyakorlásához képest. Mindez azonban - a Gt. eltérő, kifejezett rendelkezése hiányában - meg nem engedett és téves jogértelmezés, illetve következtetés volna.

Osztotta a másodfokú bíróság azt az ítéleti megállapítást is, hogy a taggyűlésen - akár képviselő útján - jelen volt tag esetében nincs jelentősége az írásbeli jegyzőkönyv megküldésének a határozatról való tudomásszerzés tekintetében. Helyesen hivatkozott az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az egységes bírói gyakorlatra, miszerint a társaság ülésén jelen levő taggal szóban közölt határozat megtámadási határidejét az így megvalósult tudomásszerzéstől kell számítani, az utólagos írásbeli közléshez, avagy annak elmaradásához nem fűződik a perindítási

határidőt érintő joghatály. A tudomásra jutás a határozat meghozatalának és szövegének, tartalmának megismerését jelenti (BH 1993/349., BH 1997/419.).

Egyetértett a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával abban is, hogy a perindítási határidő elmulasztása tekintetében nem volt jelentősége az írásbeli jegyzőkönyv kijavításának, ami a tagok által meghozott perbeli határozat tartalmát nem, egyedül a számozását és a taggyűlésen leadott határozatok számát érintette, erre figyelemmel nem volt megállapítható a felperesek határidőn belüli perindítását, igényérvényesítését akadályozó körülmény.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta, annak helytálló indokaira tekintettel.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó 78. § (1) bekezdése, 82. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte a felpereseket az alperes másodfokú ügyvédi munkadíjból álló költségének megfizetésére, annak mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5)-(6) bekezdései szerint mérlegeléssel határozta meg.

Rögzíti egyúttal a Fővárosi Ítéltábla, hogy a felperesek a Gt. 46. § (3) bekezdése alapján a Pp. 51. § a) pontja szerinti egységes pertársak, egyszeresen terhelte őket illetéklerovási kötelezettség. A felperesek az illetékbélyegben lerótt 96.000,- Ft másodfokú eljárási illetékből egyetemlegesen jogosultak visszaigényelni az adóhatóságtól 48.000,- Ft többletként lerótt fellebbezési eljárási illetéket az Itv. 80. § (1) bekezdés f) pontja alapján.

Budapest, 2014. év április hó 24. napján

. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika s.k.
előadó bíró

. Kurucz Zsuzsánna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő